

FARNÍ ZPRAVODAJ

5. neděle postní

Český Krumlov 2. 4. 2017

14 / 2017

Kristus nás probouzí ze smrti

Dnešní liturgie nám sama dává k dispozici klíč, kterým si máme otevřít dveře k pochopení úryvku dnešního evangelia, jež jsme právě slyšeli. V prefaci, kterou budeme za chvíli recitovat, se říká: „Ježíš Kristus je naše vzkříšení a život; slitovává se nad námi a má s námi soucit jako se svým přítelem Lazarem; a jako jeho zavolal z hrobu, tak nás skrze křest volá ze smrti k životu.“

V našem společenství jsme dnes pozváni ke slavení právě tohoto velkého tajemství. Dalo by se říci, že Ježíš chtěl ještě před tím, než vstoupí do temnoty svého utrpení a smrti, odhalit význam daného aktu na základě tohoto zázraku. Stejným způsobem chce také církev, abychom ještě před vstupem do liturgického tajemství slavení Velikonoc zvažovali a rozjímali nad jeho smyslem, a to v rámci nástinu, který je nám představen v událostech spojených s Lazarem; tedy zvláště s jeho cestou ze smrti do života, poněvadž Kristova pascha tuto cestu otevírá pro celé lidstvo. Svou smrtí překonává smrt každého člověka, jeho vzkříšení je zárukou vzkříšení člověka.

Mrtvý Lazar je tudíž symbolem celého lidstva, jež duchovně zemřelo kvůli hříchu: „*Jako skrze jednoho člověka přišel na tento svět hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili...*“ (Řím 5,12). Přešla na všechny lidi! Stejně jako kosa, která seká polní trávu, jako ledová ruka, která se dříve či později dotkne ramenou každého člověka a řekne: „Pojď!“

Když se Lazar nacházel už na smrtelné posteli, poslaly jeho sestry Ježíšovi vzkaz: „*Pane, ten, kterého miluješ, je nemocen.*“ Ježíš se v tu dobu nacházel se svými učedníky na poklidném místě, vzdálený nenávisti Židů, kteří se rozhodli dát ho usmrtit. Proto se učedníci obávali a divili se jeho rozhodnutí vrátit se do Judska a setkat se s mrtvým přítelem. Říkali mu: „*Mistře, nedávno tě chtěli židé ukamenovat – a zas tam jdeš?*“ Ježíš dobře věděl, co ho čeká v Jeruzalémě. Vždyť to dokonce sám předpovídal: „*Hle, nyní jdeme do Jeruzaléma a tam bude Syn člověka vydán svým nepřátelům a odsouzen na smrt*“ (srov. Mk 10,33n). Proč tedy šel do Jeruzaléma? – Zburcovala ho láska ke svému příteli. Důvodem všeho je následující skutečnost: Bůh neustále miloval člověka, i když se proti němu postavil a duchovně zemřel. Tato velká Ježíšova láska nachází v dnešním evangeliu jeden ze svých vrcholných projevů: při setkání s mrtvým přítelem se Ježíš zachvěl a zaplakal, jak to popisuje evangelista Jan. Ježíš také miloval jako člověk, protože je přece lidské být rozechvělý a plakat. Prožil si také vnitřní trýzeň, svírání srdce a onu strastiplnou prázdnotu myslí, jež sužuje člověka při smrti skutečně drahé osoby. Kdo ví, jak hluboká a upřímná bolest prozařovala z jeho tváře, když přivedla přítomné k vyřknutí: „*Hle, jak ho miloval!*“

Až doposud jsme hovořili o historických událostech, teď je však čas, abychom vstoupili do tajemství onoho „dnes“, o němž se mluví v prefaci. To, co se událo u Lazarova hrobu, bylo znamením a počátkem zázraku, v jehož uskutečňování pokračuje Ježíš v církvi a ve světě též v dnešní době. Zachvívá se soucitem a láskou i ve vztahu ke mně, stejně jako v den, kdy mě povolal ve křtu ze smrti do života, ze stínů do světla; chvěje se láskou pokaždé, kdy mě pozvedá ze zla, hříchu a pádu a opět mi odpouští. I v tomto okamžiku stojí před námi, stejně jako stál před Lazarovým hrobem v Betánii. Nejsme ještě plně vzkříšení; na této zemi k této plnosti vzkříšení nikdy nedospějeme. Celý náš křesťanský život je soustavným bojem proti zlu a smrti. Ta se totiž stále pokouší nás vysát a spolknout, stejně jako se moře pokouší spolknout trosečníka, který už se dostal alespoň jednou rukou na břeh. Smrt nás obléhá. A to nejen fyzická smrt, jež minutu po minutě rozežírá a ohlodává náš čas, a tím pádem celou naši existenci, ale i jiná smrt, kterou Bible nazývá „druhá smrt“, tedy smrt ducha. Ta na nás zvnějšku stále doléhá. V soudobé povolné a vše umožňující zpohanštělé společnosti vykukuje hřích z každého koutu a zaplétá se do všech mezilidských vztahů... Hřích a smrt nás však obléhají rovněž zevnitř našeho domu; nejnebezpečnější zárodky jsou právě ty, jež si nosíme v nás samotných, v našem těle. V Bibli se na začátku kapitoly popisující události kolem potopy světa nacházejí tato slova: „*Hospodin viděl, že je mnoho lidské špatnosti na zemi a že veškeré myšlení a snažení jejich srdce stále jen směřuje ke*

zlému“ (Gn 6,5). Pohled, který se v dnešní době Hospodinu naskýtá, nemůže být o mnoho lepší. Nyní se tu však nachází spasitel, je tu mezi námi Ježíš Kristus. Stojí před námi a volá na nás jako na Lazara: „*Pojď ven!*“ Vyjdi ven ze své lhostejnosti, ze své strnulosti, ze svého sobectví, z nepořádku a chaosu, v němž žiješ; vystup ven ze své rozptýlenosti a ze své beznaděje. Prorocká slova prvního čtení se stávají v Kristu skutečností: „*Hle, já otevřu vaše hroby, vyvedu vás z nich, můj lide... Vdechnu vám svého ducha a ožijete.*“

V tomto posvátném čase postní doby bychom měli i my sebou zatrást, zachvět se, postavit se na odpor a bojovat proti vtíravosti sil zla přítomných ve světě a v našem životě. Musíme vyslovit společně s Tomášem v dnešním evangeliu: „*Pojďme i my, ať zemřeme s ním!*“; zemřeme svým hříchům, obraťme se ke vzkříšení spolu s ním jako nová stvoření, očištěná jeho krví a odpuštěním, které nám skrze církev nabízí.

Augustin píše: „Proč se Kristus zachvívá u Lazarova hrobu? Zda to není proto, aby tě naučil, že se musíš otrást, pokud spatříš, že jsi pod útlakem a nadvládou velkého množství hříchů? Zpytoval ses, uznal ses viníkem a řekl sis: udělal jsem tento hřích a Bůh mi odpustil! Spáchal jsem jiný a Bůh odložil svůj hněv; naslouchal jsem evangeliu a nedbal jsem na něj; byl jsem pokřtěný a opět jsem upadl do stejných chyb. Co mám dělat? Kam mám jít? Jak se z toho mohu jenom dostat? Když mluvíš tímto způsobem, pak se Kristus rozechvívá, protože se v tobě chvěje tvá víra. Ve způsobech vyjádření těch, kdo se chvějí, se zvěstuje naděje těch, kdo opětovně vstávají“ (*Tract. In Ioh. 49,19*).

Naše zamyšlení nad evangeliem dnes zakončíme i my pohledem namířeným ke vzkříšení – k Ježíšovu vzkříšení, jež budeme slavit o Velikonocích, a také k našemu. Než se vydal k Lazarovu hrobu, řekl Ježíš jeho sestře Martě: „*Já jsem vzkříšení a život... Věříš tomu?*“ (Jan 11, 25). Kéž by tato otázka nyní pronikla i do našeho shromáždění, kéž zazní v nitru každého z nás, jako by ji Kristus vznášel osobně právě ke mně: Já jsem vzkříšení a život; jsem to já, kdo se nyní pro tebe stanu pokrmem a nápojem. Věříš tomu?

Enzo Bianchi

Obřady Svatého týdne - Velikonoční triduum – Velikonoce

	9. dubna	13. dubna	14. dubna	15. dubna	16. dubna	17. dubna
	<i>Květná neděle</i>	<i>Zelený čtvrtek</i>	<i>Velký pátek</i>	<i>Velikonoční vigilie</i>	<i>Slavnost Zmrtvýchvstání Páně</i>	<i>Velikonoční pondělí</i>
<i>Český Krumlov</i>	9:30P	18:00P	*8:00 18:00P	<u>20:00P</u>	9:30P	9:30P
<i>Větrní</i>	8:00P	16:30Ž	*8:00 16:30Ž	-	8:00VT	8:00Ž
<i>Přídolí</i>	11:15Ž	-	-	-	11:15P	11:15Ž
<i>Věžovatá Pláně</i>	11:15VT	15:00P	15:00Ž	-	11:15Ž	11:15JT
<i>Kájov</i>	8:00VT	15:00Ž	15:00P	-	8:00Ž	8:00VT
<i>Hořice na Šumavě</i>	8:00Ž	-	-	-	9:30Ž	8:00ZK

*8:00 pobožnost křížové cesty. Tato pobožnost **nenahrazuje** odpolední obřady Velkého pátku.

Mše svaté v týdnu od 2. 4. 2017 do 9. 4. 2017 Český Krumlov:

Pondělí	(3. 4.) večer: za
Úterý	(4. 4.)
Středa	(5. 4.) večer: za
Čtvrtek	(6. 4.) večer: za
Pátek	(7. 4.) večer: za
Sobota	(8. 4.) večer: za
Neděle	(9. 4.) ráno: za farnost

P ř e h l e d b o h o s l u ž e b

	<i>Pondělí</i> 3. 4.	<i>Úterý</i> 4. 4.	<i>Středa</i> 5. 4.	<i>Čtvrtek</i> 6. 4.	<i>Pátek</i> 7. 4.	<i>Sobota</i> 8. 4.	<i>Neděle</i> 9. 4.
Český Krumlov	17:00P		17:00Ž	17:00P	18:00Ž		9:30P
Český Krumlov Klášter						16:00Ž	
Větřní					17:00ZK		8:00P
Přídolí							11:15Ž
Věžovatá Pláně							11:15VT
Kájov				16:00Ž			8:00VT
Hořice na Šumavě							8:00Ž

5. neděle postní

1. čtení: Ez 37, 12 – 14

2. čtení: Řím 8, 8 – 11

Evangelium: Jan 11, 1 – 45

- Dnes, v neděli 2. dubna se v Kájově na faře od 16:00 hodin uskuteční – „**SETKÁNÍ RODIN**“.
- V úterý 4. dubna ve Větřní se od 14:00 hodin uskuteční úklid kostela před Velikonocemi.
- Ve středu 5. dubna v Kájově na faře od 16:00 do 19:00 hodin se uskuteční „velikonoční tvoření pro radost“.
- V pátek 7. dubna v Českém Krumlově na faře se bude od 18:45 hodin konat další příprava na bířmování.
- V pátek 7. dubna je **památka sv. Jana Křtitele de la Salle, kněze. Zároveň je první pátek v měsíci.**
- Jako každý rok, vybíráme v našich farnostech na květinovou výzdobu na Velikonoce. Prosíme věřící, aby své dary v jednotlivých farnostech, předávali obvyklým osobám, které mají na starost květinovou výzdobu.
- V sobotu 8. dubna v Českém Krumlově se od 8:00 hodin bude konat **úklidová brigáda kostela a fary před Velikonocemi.**
- Příští neděli 9. dubna je **Květná neděle – „Palmová“.** Touto nedělí začíná **Svatý týden.** Budeme si připomínat slavný vjezd Pána Ježíše do Jeruzaléma. Začátek nedělních obřadů bude zahájen venku před kostelem. **Prosíme věřící, aby na Květnou neděli si přinesli s sebou ratolesti.** Zároveň uvnitř farního zpravodaje je nyní k dispozici uveden přehled bohoslužeb ve Svatém týdnu.
- V neděli 9. dubna se bude konat v Českém Krumlově pobožnost Křížové cesty na Křížovou horu. Začátek bude v 15:00 hodin na úpatí hory. V případě nepříznivého počasí bude tato pobožnost přesunuta na 17:00 hodinu do kostela sv. Víta. Tato informace bude upřesněna v neděli 9. dubna na konci bohoslužby.